

“The Vibrant Parish – a place to encounter the living Christ,” the Pastoral Letter of His Beatitude Sviatoslav and other sobor documents are available on the Eparchial website: www.stamforddio.org

The Vibrant Parish – a place to encounter the living Christ

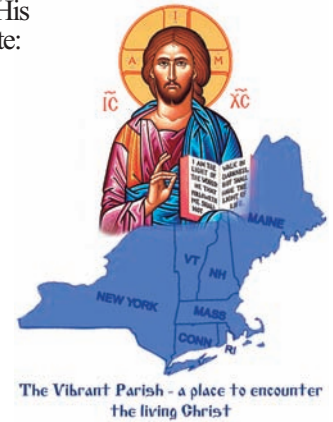
Stamford, CT

November, 2013

Volume 12

Sobor Resolution 3

In our personal and family life, we resolve to cultivate an awareness of those in need and encourage all family members, especially our children, to perform charitable acts of mercy.

From the Desk of Bishop Paul

Mother Teresa of Calcutta – now Blessed Mother Teresa – once said: “We can do no great things; only small things with great love.” I think these wise words of one of the greatest Christian witnesses of the 20th century contain the essence of Christian service to others and forms one of the unshakeable pillars of Christ’s teaching.

On the day of our baptism, the priest handed us a lighted candle and inspired us to take that candle and be a light for the world. One of the concrete ways of shining a light in our dark world is by helping those around us who are in physical or spiritual need.

Images of the poor, the marginalized, the underprivileged and the sick flash before us constantly on our television and computer screens. There are so many who are in need of our help that we often feel overwhelmed and helpless, as individuals and even as communities. This fact should not discourage or dishearten us. All Christ asks of us is to help one person using the means we have at hand – a kind word, a warm embrace, a monetary donation to a charity, or a gift of our time.

All it takes is a single, small act of charity made always with love towards the weakest and most insignificant among us to signify another step in the spreading of the Kingdom of Heaven on earth and another dark corner of the world that is illuminated with the light and the love of Christ.

From the Vocations Office

How different is the perspective of someone who is constantly looking to share with others, from that of someone who is constantly looking to take from others, or to merely receive from God. Serving those who are truly in need helps us to gain proper perspective on our own situation. People who are in real need are grateful for every small thing. They are very joyful! It is amazing to see real joy in their eyes and smile. We know that Jesus Christ, the Son of God, came down from heaven to serve not to be served. Why? Because he values every human life! When you adopt his mindset, you see that every person breathing deserves your respect. In God’s kingdom respect is given – not earned – just as love is. When you serve, remember, you are serving a person, in every way your equal or better – not a charity case.

Throughout the Bible God affirms and reaffirms that He is on the side of the poor and the oppressed. He identifies with them so strongly, that to serve them is to serve God. Their very existence is an opportunity to practice our faith. By serving others we can express our gratitude to God, by showing that same sacrificial love to others through humbly serving them.

So, we ought to ask ourselves:

- ◆ Is my mind and heart open to those in need around me?
- ◆ Is God looking for ways and reasons to use me to help others?
- ◆ Am I spiritually richer by helping those in need?

From the Office of Religious Education

“The best way to find yourself is to lose yourself in the service of others.” — Mahatma Gandhi

At some point in life, every person asks the questions, “Who am I? Why was I born? How can I make the world a better place?” These are deep questions and some people spend their lives looking for the answers, but the answers are very simple.

According to *Наша Пасха*, the Catechism of the Ukrainian Catholic Church, “*God is the Creator. This means that He not only created the world but is also everpresent in creation and continually creates. Therefore, creation is the sign and expression of God’s creative love. Through every human being, creation is called to respond with love to God’s love and to seek God as God seeks. . . (#106)*

To love as God loves means to care about the wellbeing of others, especially those who are in need and those who cannot care for themselves. We cannot love without caring. It is that simple - we were created to love others as God loves us, to be the icon - the reflection - of God to others. We were created to reflect the *compassion* of God to one another.

Compassion enables us to *lose* our self-centeredness and *find* the icon of God that we were created to be. Compassion allows us to serve without counting the cost. Compassion allows us to “make the world a better place.”

- ∴ What does it mean to find myself by losing myself in service?
- ∴ What gifts has God given me to share with others?
- ∴ How can I encourage others to help me in serving those in need?

Youth Corner

Doing good

Towards the end of the Gospel of St. Matthew there is a story about the Judgement of the Nations (25:31-46). According to the story we all be asked the same set of questions at the last judgement. All these questions have to do with serving or helping our neighbor. The story continues that all those who failed to help will be condemned to “the eternal fire”. This is one of the reasons we want to do good to others, so that we may escape this eternal punishment. Even though a valid reason, it is not the best one, I think, because it gives us a wrong impression about God. God gave the commandment to love our neighbor not to condemn us, but to make us happy. This should be the reason number one, why we have to do good in this world, and not so much because we afraid to be punished. Just for a few seconds, imagine a world were everybody would be good to everybody else. It would be a much different world from the one we live in, because there would be no poverty, hunger, murder, and no other bad things that fill our world. Who doesn't want to live in such world? We all want to be happy. This is the reason to start building our happy world now.

In the above mentioned story about the final judgement. we find the deeds that can make this world much better place. These are to feed the hungry, to give drink to the thirsty, to welcome a stranger, to clothe the naked, to care for the sick and to visit imprisoned. Let these works of mercy become our first steps towards building a better world and even better eternity. God bless!

From the Office of Ongoing Priestly Formation

During our Holy Priesthood ordination Liturgy the Bishop placed in our hands a portion of the “consecrated Body of Christ” and instructed us with the following words: “Take this portion and carry it uncorrupted throughout your entire life until your last breath, because you will be asked to give account of it during the second and glorious coming of our God and Lord Jesus Christ.”

In our priestly ministry and service, we are called to teach, preach and sanctify. But most of all we are called to be a sign of Christ to those to whom God is sending us. Jesus spoke in the Gospel of Matthew, “I tell you the truth, whatever you did for one of the least of these brothers of mine, you did it for me.” Personally, each and every priest is called to be a living expression of Christ's service to the people of God. We are called to lead our communities by personal example of helping those less fortunate among us. This is our vocation it is a visible expression of our faith and our calling. It may be overwhelming to try to live up to Christ perfect example of service, but we ought to remember that even smallest actions show our determination to be Christlike.

So we ought to remember that when we visit the sick or the lonely, we are being like Jesus. When we help those less fortunate among us, we are being like Christ. When we forgive those who offended us, we are serving as Jesus would serve.

One day every priests will be asked to give account what we did for people to whom God has sent us to serve!

From the Office of Diakonia

In his pastoral letter, *The Vibrant Parish* – Patriarch Sviatoslav speaks of diakonia as “Charitable activity” which, by its nature expresses the inner nature of the Church and reveals the vibrancy of the parish. We notice in our everyday lives that there are various aspects of diakonia: some are based on our character, for example if someone may have a talent for teaching; they are able to serve in the community as catechists or instructors. Others may have the gift of administration and are well suited for a leadership role in the community, still others may have a talent for singing, and may serve as cantors or choir members.

Another aspect of charitable service arises from external circumstances, for example emergency relief after a storm, flood, tornado, or some other natural disaster. Presently we are aware of the great need for food and medicine to aid the refugees in the Middle East.

Another aspect of diakonia is when we recognize the specific needs of people around us in special circumstances. Since on account of our insight and concern we are able to be offer assistance even without being asked. For example we may provide meals for children or the elderly in time of illness or emergency. We can console others at a time of loss or grief, we can advise other in time of doubt.

The example of the Good Samaritan gives us the example of offering assistance without being asked. The simple fact of his presence is enough to motivate him to act. He understands that if left without assistance the man beaten and robbed will die on the roadside. So while it is always good to respond when asked, it is better to respond through understanding.

From the Office of Family Life

Every Christian and Christian family can reflect, daily, what we can do for those in needs around us: neighbors, friends, or simply a person we encounter. How can we serve neighbors, those in need by an act of mercy? The answer to this question can be broad, but these acts do not necessarily have to be great or brave.

The first step in serving others is to consciously fulfill daily obligations at home and work. All of the acts and deeds that we do consciously bear fruits for others. If, in each place we live, all public servants, employers, and all employees work for others, how happy and protected the community would be. The same principle ought to apply to the church or family community. Serving one another would build a strong and harmonious community.

The first school where we can learn and practice service to our loved ones is family. First of all parents teach their children to serve by their own example of attention to an elder, hospitality and openness to others, visiting sick and homebound neighbors, sending seasonal greetings cards, or even simply calling and asking how one feels? We must also remember that the foundation of service for those in need is pray for them. We will be able to perform these acts of mercy for others only when our lives are built on a strong relationship with God. The depth of our relationship with God will bear the fruits in service to those in need!

“Жива Парафія – Місце Зустрічі з Живим Христом,” Пастирський Лист
Блаженнішого Святослава та інші Соборові документи - доступні на
єпархіальному сайті: www.stamforddio.org

Жива Парафія – Місце Зустрічі з Живим Христом

Стемфорд

листопад, 2013

число 12

3-тя Соборна Постанова

В нашому особистому та родинному житті

*ухвалюємо та постановляємо намагатися краще
ознайомлюватися з потребуєчими особами серед нас і закликати всіх
членів сім'ї, особливо наших дітей, виконувати діла милосердя.*

З Канцелярії Єпископа

Блаженна Мати Тереза з Калькутти одного разу сказала: “Ми не можемо робити великих справ, лише малі справи з великою любов’ю.” Думаю, що цей мудрий вислів однієї з найбільших християнських свідків 20-го століття містить у собі зміст християнського служіння іншим та формує єдину непохитну опору Христового вчення.

У день нашого хрещення, священник вручив нам запалену свічку та надихнув нас взяти цю свічку та бути світлом для світу. Одним із конкретних способів запалювати світло у нашому темному світі є допомога іншим, які нас оточують, у їхніх фізичних чи духовних потребах.

Образи убогого, відкиненого, бідного та хворого появляються часто на екранах телебачення та комп’ютера. Багато людей потребують нашої допомоги, і ми часто почуваємося безпомічні та приголомшені, як на особистому рівні так і на рівні спільноти. Цей факт не повинен нас знеохотити чи розчарувати. Єдине про що просить нас Христос – це про допомогу одній особі, використовуючи засоби, якими ми володіємо, а саме, добре слово, теплі обійми, грошова пожертва на харитативну ціль чи дар нашого часу.

Для цього потрібно єдиний, маленький, добрий вчинок здійснений з любов’ю до найслабшого та до найменшого серед нас, який стане кроком у поширенні Царства Божого на землі та принесе світло та любов Божу у інший темний куточок світу.

Відділ у справах покликання

Як відрізняється перспектива того, хто постійно шукає шляхів ділення з іншими від того, хто постійно отримує від інших чи просто отримує від Бога. Служіння справді потребуєчим допомагає нам по-справжньому побачити нашу власну ситуацію. Ті, хто є потребуєчими, є вдячними за кожен малу річ. Вони сповнені радості! Як це чудово побачити справжню радість у їхніх очах та на усміхненому обличчі. Ми знаємо, що Ісус Христос, Син Божий зійшов із неба, щоб служити іншим, а не щоб Йому служили. Чому? Тому що він цінує кожне людське життя! Коли ми дивимося Його очима, то можемо побачити, що кожна жива особа заслуговує нашої поваги. У Царстві Божому, пошана, подібно як і любов, віддається а не заробляється. Коли ти служиш, пам’ятай, що ти робиш це заради особи рівної тобі чи кращої від тебе, але не ради благодійності.

У Св. Письмі, Бог стверджує неодноразово, що Він є завжди з убогими та пригнобленими. Він утотожнює себе з ними настільки, що служити їм означає служити Йому. Їхнє існування є нагодою практикувати нашу віру. Служачи іншим, ми висловлюємо нашу вдячність Богові, виявляючи таку саму жертвенну любов іншим через покірне служіння їм.

Тому нам слід себе запитати:

- Чи мій розум та серце - відкриті до потребуєчих осіб, яких я зустрічаю?
- Чи Бог шукає шляхів та причин, щоб через мене допомогти іншим?
- Чи я збагачуюся духовно, допомагаючи потребуєчим?

Відділ Релігійного Виховання і Катехизації

*“Найкращий спосіб знайти себе - це втратити себе,
служачи іншим.” – Махатма Ганді*

В якийсь момент у житті, кожен запитує себе: “Хто – я? Чому я народився? Як я можу змінити світ на краще?” Часто деякі люди протягом усього життя шукають відповіді на ці глибокі питання, а відповіді є дуже прості.

У Катехизмі УГКЦ, “Наша Пасха”, читаємо: “Бог є Творець. Це значить, що Він не тільки сотворив світ, а й завжди присутній у творінні і творить постійно. Тому творіння є знаком і виявом Божої творчої любові. Воно покликане в особі людини відповісти любов’ю на любов і прагнути Бога так, як Бог прагне її...” (#106)

Любити так, як любить Бог означає піклуватися про благополуччя інших, зокрема, потребуєчих та тих, хто не може подбати сам про себе. Не можна любити не піклуючись про інших. Це дуже просто, адже ми створені, щоб любити інших так, як Бог полюбив нас, щоб бути іконою – відображенням Бога для інших. Ми – створені віддзеркалювати Боже милосердя для інших.

Милосердя дозволяє нам позбуватися нашого егоцентризму та знаходити у собі ікону Бога, заради якої ми були створені. Милосердя дозволяє нам служити, не обчислюючи витрат. Милосердя дозволяє нам “робити світ кращим місцем.”

- ∴ Що означає знайти себе, втрачаючи себе у служінні іншим?
- ∴ Який Божий дар я отримав, щоб ділитися ним з іншими?
- ∴ Як заохочувати інших допомогти мені служити потребуєчим?

Молодіжна Рубрика

Сіючи добро

Майже на кінці Євангелія від Матея міститься розповідь про Загальний Суд (25:31-46). Згідно цієї розповіді усіх нас колись запитають ті самі питання на Останньому Суді. Ці запитання стосуватимуться допомоги нашим ближнім. Так, усі хто не допомагали ближнім, будуть засуджені на “вічний вогонь”. Тому, однією з причин, чому ми хочемо творити добро іншим, є наш страх перед вічним прокляттям. Незважаючи на те, що це є вагома причина, вона не є найкращою, тому що спотворює нашу уяву про Бога. Господь дав нам заповідь любити ближнього не для того, щоб нас осудити, але зробити нас щасливими. Це повинно стати причиною номер один: чому ми повинні творити добро у світі, але не страх перед засудом. Лише на кілька секунд уявімо собі світ, де б сялося тільки добро. Це би був світ абсолютно відмінним від світу в якому живемо ми, тому що там не було б бідності, голоду, вбивства та інших поганих речей, якими переповнений наш світ. Хто хотів би жити в такому світі? Звичайно, що кожен, адже ми всі хочемо бути щасливими. Це і є причиною, щоб розпочати будувати подібний світ вже зараз.

У вище згаданій розповіді про останній суд перелічуються наступні діла, які б могли зробити цей світ на багато кращим: голодного нагодувати, спраглого напоїти, подорожного в дім прийняти, нагого одягнути, хворого і в'язня відвідати. Тож нехай ці діла милосердя стануть отими першими цеглинами у будівництві кращого світу і, навіть, щасливої вічності. Нехай благословить вас Господь!

Відділ у справах священничого виховання

Під час Літургії, на якій відбувається чин рукоположення, єпископ вкладає у наші руки частинку “освяченого Тіла Христового” та навчає нас наступними словами: *“Прийми цей задаток і збережи його цілим і незіпсованим до останнього віддиху, бо про нього мають допитувати тебе за другого страшиного приходу великого Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.”* У нашому священничому служінні, ми – покликані навчати, проповідувати та освячувати. Однак, перш за все, ми – покликані бути знаком Христа для тих, до кого нас посилає Бог. Ісус говорить у Євангелії від Матея: *“Істинно кажу вам те, що ви зробили одному з моїх братів найменших, ви мені зробили.”* Кожен священник особисто є покликаний бути живим образом Христового служіння Божому Людові. Ми - покликані вести наші спільноти, даючи особистий приклад допомоги потребуючим серед нас. Це є наше покликання, видимий вияв нашої віри та служіння. Напевно, було б великою справою намагатися жити згідно досконалого прикладу Христового служіння, але нам слід пам'ятати, що навіть, найменші дії виявляють наше старання наслідувати Христа.

Тому нам слід пам'ятати, що коли ми відвідуємо хворих чи самотніх, ми поведимося, як Ісус. Коли ми допомагасмо тим, хто терпить, ми поведимося як Ісус. Коли ми прощаємо тим, хто нас скривдив, ми служимо так, як служив би Ісус.

Одного дня, кожен з нас, священників, буде зобов'язаний дати звіт за вчинки, які ми зробили для тих, до кого Господь нас послав служити.

Відділ у справах Дияконії

У своєму Пастирському Листі: Жива Парафія, Патріарх Святослав говорить про дияконію як про “харитативну діяльність”, яка по своїй суті, відображає внутрішній характер Церкви та свідчить про живу парафію. У щоденному житті ми спостерігаємо різні аспекти дияконії, деякі з яких базуються на нашому характері, наприклад, якщо хтось має талант навчати, то він може послужити ним як катехит чи вчитель. Інші особи можуть володіти талантом управління та мають добрі навички до виконання керівних ролей у спільноті, в той час як іншим дано талант до співу, і вони можуть служити як дяки чи члени хору. Інший аспект дияконії впливає із зовнішніх чинників, наприклад, надзвичайна допомога після шторму, повені, торнадо чи інших природних стихійних лих. На даний час ми усі усвідомлюємо велику потребу у наданні допомоги їжею та ліками біженцям на Близькому Сході.

Ще інший аспект дияконії полягає у розпізнаванні особливих потреб людей, які нас оточують в особливих обставинах. Ідучи за покликком сумління та турботи про інших, ми можемо пропонувати нашу допомогу, навіть, тоді, коли нас не просять про це. Наприклад, ми можемо забезпечувати їжу для дітей чи дорослих під час хвороби чи у надзвичайних ситуаціях. Ми можемо потішити інших у часи втрати та смутку, дати пораду у сумніві.

Приклад доброго самарянина навчає нас про надання допомоги ще до того, коли про неї просять. Простий факт його присутності є достатнім мотивом, який спонукує до дії. Він розуміє, що без надання допомоги, побитий та ограбований чоловік помре на дорозі. Таким чином, хоча завжди добре є відповідати на прохання, проте, краще є відповідати, виходячи із розуміння.

Відділ у справах родинного життя

Кожен християнин чи християнська родина може щоденно призадуматися над тим, що він чи вона може зробити для потребуючих: можливо це сусіди, знайомі, друзі чи прості перехожі. Яким чином можна служити ближнім потребуючим, виконуючи діла милосердя? Відповідь на це може бути широка і різнобічна. Це не обов'язково повинні бути грандіозні чи геройські вчинки. Першим кроком служіння іншим було б сумлінне виконання своїх домашніх обов'язків та обов'язків, які зобов'язують нас на місці праці, адже кожна справа, яку ми віддано виконуємо приносиме користь нашим ближнім. Якби у кожному місці, де ми живемо, кожен службовець, підприємець чи звичайний робітник сумлінно виконував би свою працю, яким би щасливим та захищеним було б життя його мешканців. Подібний принцип сумлінного виконання своїх обов'язків можна застосувати до усіх членів церковних чи родинних спільнот, застосування якого було б справжнім свідченням служіння один одному і було б чимось прекрасним та допомагало б творити гармонійне суспільство. Родина – це перша школа, де починаємо вивчати, плекати та виконувати це служіння. У ній батьки прищеплюють молодшому поколінню важливість діл милосердя через власний приклад служіння у родині, зокрема, через повагу до старших, через гостинність і відкритість дому для інших, через відвідини хворих, самотніх або телефонний дзвінок з метою привітатися з ними та запитати про здоров'я та справи загалом, через надсилання вітальної картки напередодні свят чи інших подій. Та найбільшим виявом служіння ближньому стане молитва за нього, молитва у його намірі, яку спільно промовляє християнська родина чи кожен зокрема. Проте, фундаментом чи своєрідним наріжним каменем цього служіння ближньому є наші особисті стосунки з Богом та стосунки членів моєї родини з Ним, а від цього якими вони є, залежатиме яким буде це служіння.